

Jeg ser med stor sympati på, at skoleområdet er fremhævet i Tænk tankens arbejde. Det er et højt prioriteret område for regeringen. Vi har store ambitioner på folkeskolens vegne, og derfor iværksætter vi bl.a. et analysearbejde i regi af Undervisningsministeriet om ansvarsfordelingen mellem aktørerne på området, og her vil tænktankens redegørelse naturligt indgå i analysearbejdet.

Jeg har så noteret mig, og derfor synes jeg også, at jeg skylder at berøre det her, at et flertal i tænktanken specifikt har anbefalet en mulighed for at give ansættelseskompetence til skolebestyrelserne og andre brugerbestyrelser inden for arbejdsgiverområdet.

Der er selvfølgelig intet til hinder for, at de enkelte kommunalbestyrelser styrker skolebestyrelsernes og andre brugerbestyrelseres indflydelse på arbejdsgiverområdet gennem en øget dialog, gennem en øget inddragelse, men jeg må også sige, at regeringen ikke på det foreliggende grundlag vil åbne for, at den formelle kompetence skal overgå eller skal kunne overgå til skolebestyrelserne.

Spørgsmålet om, hvorvidt den formelle kompetence skal placeres i kommunalbestyrelsen eller i skolebestyrelsen, der begge jo er valgte organer, skal nemlig ses i sammenhæng med spørgsmålet om, hvorvidt kompetencen på arbejdsgiverområdet skal placeres i et valgt organ, eller om den måske med fordel kunne placeres i et administrativt niveau hos skolelederen.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi i denne snak om decentralisering ikke kun tænker dimensionen folkevalgt kommunalbestyrelse over mod folkevalgte råd eller på anden vis repræsentativt sammensatte lokalråd, men at vi også tænker decentralisering som samspillet mellem det politiske niveau og de ansatte i kommunerne.

Kl. 14.25

Vi kan måske have en formening om, at det vil være klogt, hvis vi skal forfølge ambitionen om at få en folkeskole i verdensklasse, at vi får en større entydighed i, hvem der egentlig har ansvaret også for rekrutteringen i den danske folkeskole. Det er baggrunden for, at vi i første omgang vil afvente det analysearbejde, som er sat i værk på skoleområdet i regi af Undervisningsministeriet.

Man kan sige, at nu har vi tænkt tankens redegørelse. Den er formidlet til kommunalbestyrelserne. De skal nu have mulighed for at skabe rammerne for borgernes deltagelse i de fremtidige kommuner. Det er der heldigvis mange kom-

muner der er i fuld gang med allerede: oprettelse af lokalråd, etablering af forskellige former for borgerfora, elektroniske borgerpaneler, udarbejdelse af forskellige modeller for systematisk borgerinddragelse. Det er jo blot nogle af de mange eksempler, der er fra det virkelige liv.

Men det betyder selvfølgelig ikke, at regeringen vil slippe det her område af syne. Ud over at vi som nævnt har sagt – også til kommunerne, hvilket i sig selv burde være en anspørgning – at vi vil følge op på det her i 2008, så er nærdemokratiets tilstand jo grundstod for de løbende og mere systematiske drøftelser, jeg har iværksat sammen med KL oven på vedtagelsen af kommunalreformen, hvor vi sådan set har aftalt systematisk at være i dialog for at sikre, at kommunalreformen nu også føres ud i livet i den ånd, den er tænkt ført ud i livet i.

Jeg tror selv, at de gode eksempler er vigtige, at det her er et område, som skal formes ved at lade de gode eksempler vandre. De kommuner, som vil arbejde med nye former for inddragelse, og som vil formidle deres erfaringer, skal derfor støttes. Jeg har allerede givet støtte eller tilsagn herom til en række projekter. Det vil jeg fortsætte med.

Der er f.eks. givet tilsagn om støtte til Højreby Kommune i den nye Lollands Kommune om afprøvning af nye former til at fremme borgerdeltagelse. Der er givet støtte til Københavns Kommunes projekt om opsamling af erfaringer med, hvordan kommuner kan fremme samarbejdet om helhedstænkning mellem politikere, forvaltning og borgere. Der er givet økonomisk støtte til et projekt i Silkeborg, hvor de fire sammenlægningskommuner i den nye Silkeborg Kommune vil arbejde med nærdemokrati, herunder med fokus på deltagelse fra lokalområderne i kommunerne. Der er givet støtte til Bornholmske Borgerforeningers Samvirkes kortlægning og vurdering af den ændrede rolle, borgerforeningerne har fået i det bornholmske samfund efter kommunesammenlægningen.

Jeg tror, det fortsat også skal være en national opgave at understøtte den lokale eksperimentering med konkrete forskellige måder at angribe det her spørgsmål på. Så det, regeringen *ikke* vil gøre nu og her, er at tro os klogere end dem, som nu står med udfordringerne, ved at bilde os ind, at vi kan fjernstyre lokaldemokratiet ved nu at trække en række processuelle regler ned over hovedet på kommunerne. Det ville simpelt hen stride imod den grundlæggende idé om frihed og plads til forskellighed, som reformen hviler